

Landsmøteuttalelse: Solidaritet med sør betyr ingen olje i nord!

Trondheim, 1. september 2013

Klimaendringene er den største utfordringen verden står overfor i dag og i lang tid framover. Alle prognoser viser at det vil bli mer ekstremvær og stor temperaturøkning i de kommende tiårene. Leveområder og livsgrunnlag for mennesker, dyr og planter vil bli sterkt rammet i store deler av verden. De landene og menneskene som har minst muligheter til å tilpasse seg endringene, de fattigste, blir hardest rammet.

Internasjonale klimaforskere har slått fast at 4/5 av verdens kjente fossile reserver av kull, olje og gass må bli liggende i bakken dersom vi skal unngå de meste dramatiske konsekvensene av klimaendringene. Norge må ta sin del av dette ansvaret. Det betyr at det ikke må åpnes nye områder for oljevirkosomhet, og ingen nye letetillatelser må gis. De massive oljeinvesteringene vi gjør i dag, er i ferd med å fortrenge andre næringer. Det må lages en nedtrappings- og omstillingsplan for petroleumssektoren, slik at arbeidsplasser og økonomi sikres i fornybarsamfunnet.

Oljetilhengere i Norge har lenge hevdet at det ikke hjelper verdens klima å redusere norsk utvinningstempo og at verdens fattige trenger norsk olje. Nå har to nye SSB-rapporter vist at ingen av disse påstandene stemmer. Mindre oljeproduksjon i Norge reduserer utslippene globalt, og med internasjonal bistand vil det være mulig å få til en utvikling med lave karbonutslipp i fattige land. Å ikke åpne opp for ny oljevirkosomhet i norske farvann burde derfor være et enkelt valg. Det er i tillegg tvilsomt om det er økonomiske lønnsomhet i nye petroleumsprosjekter i nordlige havområder i følge nye analyser.

Oljefondet representerer antakelig Norges viktigste potensielle virkemiddel for å bidra til utslippskutt. I en fremtid hvor klimapolitikken forsterkes og energiomstillingen går raskere så er det umoralsk og uklokt å investere ytterligere i fossile energiselskaper. Norge må bruke sitt fremste finansielle virkemiddel til å investere i fremtidsrettete og bærekraftige virksomheter og fase ut alle investeringer i kull, olje og gass.. I stedet må fondet investere i selskaper som arbeider innen miljøvennlige energikilder.

Havområdene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja utgjør et av verdens mest unike økosystemer, og er blant annet leveområdet til en av de største sjøfuglkoloniene og den største gjenværende torskestammen i verden. Norge har dermed ansvaret for en viktig del av verdens matfat. Norge må bevare de rike og sårbare havområdene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja fri for olje og gassvirkosomhet. For hvis Norge, som et av verdens rikeste land, ikke tar seg råd til å la oljen bli liggende under bakken, hvilke land vil da kunne gjøre det? Og hvis ikke engang de sårbare og unike områdene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja er verdt å ta vare på, hvilke områder er det da?

I Nigeria kjemper Naturvernforbundets samarbeidspartnere for å hindre at oljeindustrien skal fortsette å tømme Nigeria for verdifulle naturressurser. Etter 50 år med kontinuerlige oljeutslipp fra selskapenes anlegg har et område på størrelse med Portugal blitt totalødelagt

og millioner av fattige bønder og fiskere har blitt fratatt livsgrunnlaget sitt. De verdifulle mangroveskogene er sterkt truet av massiv oljeforurensning. Nå krever lokalbefolkningen at det ikke skal tas opp mer olje. For de som kjemper for å verne disse og andre sårbare områder i verden vil det være en stor støtte om de kan vise til at Norge har vernet sine mest sårbare områder.

Norge har et ansvar for å bidra til at klimagassutslippene i verden blir redusert så raskt og så mye som mulig. Naturvernforbundet krever derfor at norske myndigheter igangsetter en nedtrappingsplan for petroleumsnæringen og gir varig beskyttelse for sårbare havområder. Samtidig må Norge bistå fattige land slik at deres utvikling kan skje raskt og med lave karbonutslipp.